

VENDÉGIPARI MUNKÁS

SZERKESZTI: BRAUNSTEIN ZOLTÁN

A Magyarországi Szállodal, Éttermi és Kávéházi Alkalmazottak Országos Egyesületének Hivatalos Közlönye

Megjelenik évente tízszer

Előfizetés egész évre 4.— P, félévre 2.— P

Kiadóhivatal: BUDAPEST, VII. ERZSÉBET-KÖRÜ: 9

Telefon: 1-352-88

Megoldásra váró problémáink!

Abból a kis kannából, melyben a „szociális olajesepek» vannak lárolva, az elmúlt esztendőkből lecsöpögött egypár csepp a vendéglátóipari munkásságra. Ha a lecsöpögött olajesepek 100%-ig zsírtartalmauk lennének, a leglényegesebb kérdések végérvényesen elintézték volna. Megmaradtak volna ugyan holmi kis aprólékos kérdések, amelyeket azonban kevés jóindulattal közmegegyezésre lehetett volna rendezni.

A csöpögés elején azonban sajnálatlan kellett észrevennünk, hogy az olajesepek vízzel vannak felhígítva és ilyen felvízesített állapotban nem alkalmas arra, hogy a kérdéseket ezzel elintéztetnek lehessen tekinteni. Ezért sürgős szükségére mutatkozik, hogy vizsgáljuk meg a kanna tartalmát és ha, amennyiben az olaj a vízzel összekeveredett, válasszuk a kanna tartalmát ketté és oda, ahová olaj kívánatik, olajat öntsünk a kanna birtokában lévők, ahová pedig víz szükséges, úgy jöjjön víz, azonban semmiesetre sem annyi, hogy abból árvíz kerekedjék és a nagy vízfölgem elsodorja az alkalmazottakat.

Kezdjük mingyárt az elején. 1936. májusában életbelépett a százalékosrendszer. Amilyen nagy tiltakozás indult meg munkálatói részről a százalékosrendszer ellen, olyan hamar bekövetkezett a megnyugvás. A munkálatók nagy része belátta, hogy ezt a kérdést végre rendezni kellett és miután befejezték tények elé állította őket a miniszter rendelete, elvben, eleget tettek a rendelkezés és bevezették a százalékosrendszert. Azért mondjuk, hogy elvben, mert gyakorlati téren a kérdés még most sincs rendezve. A százalékosrendelet arányos, illetve megfelelő arányos elosztást ír elő. Ezt a megfelelő arányt tartja sérelmesnek a pincérmunkásság és általában a százalékos alkalmazottak. Az elosztás sem nem arányos, sem nem

megfelelő. Illetve megfelelő azoknak, akik a nagyrészt kapják és sérelmes azokra, akikől ez a nagyobbik rész, aránytalanul — és hozzátehetjük, hogy jogtalanul — elvonatott.

Aki a százalékosrendszer kérdése körül folyó és évekig tartó vitákra visszaemlékszik és az ezügyben tett kijelentéseket figyelemmel kíséri, úgy megállapíthatja, hogy amilyen sokat kívántak a munkálatók juttatni a pincérmunkásoknak az úgynevezett »fakultatív» rendszerben és mennyivel kevesebbet juttatnak most, amikor a rendelet még mindig reájuk bizza — hihetőleg nemsokáig — a százalék elosztását.

Vessünk egy pillantást a Szállodások és Vendéglősök Lapja 1935. évi július hó 1-én megjelent számába. Ebben a számban az Ipartestület javaslatot tesz a boraváló fakultatív megváltására és egyben az elosztásra is. Akkor az volt az Ipartestület álláspontja, hogy a százalék minimuma a kisebb helyeken 10, a nagyobb üzemekben 20 fillér legyen. (Ma az a helyzet, hogy a legtöbb üzletben a 20—30 filléres lételekhez is szigorúan a 10%-ot számítják fel.) A százalékelosztásra akkor a követező formulát ajánlotta az Ipartestület: büdizora külön 10% jár annak, aki számol, a fennmaradó 90% elosztási aránya pedig a következő: a főpincéért illesse 20%, a felszolgálót 50%, az italost ha felszabadult fia 20%, ha tanonc 10%. (Az utóbbi esetben fennmaradó 10%-on a főpincér és a felszolgáló osztozkodik.)

Ezek szerint a 100 egységből a főpincér kapna 30 pontot, az étlordó és italost 70 pontot.

Az u. n. Spann rendszernél a követező elosztási arányt ajánlották:

A főpincéért illesse 30 pont, az ételest és italost 35—35 pont. Ez is az előbbi aránynak felel meg. A revir rendszernél: a főpincéért

illesse 20 pont, az ételest 55 pont, az italost 25 pont. Ahol nincs főpincér, úgy az ételest 75, az italost 25 pont.

Ha összegegyeztetjük a három formulát, úgy könnyen megállapíthatjuk, hogy mindhárom egyforma részesedést biztosít egy a főpincérnek mint a pincéreknek. És most felvetődik a kérdés, hogy ha a fakultatív rendszernél lehetett volna egy ilyen elosztási műveletet keresztülvinni, milyen akadálya volt és van annak, hogy a követező százalékosrendszerben ezt nem tudta, vagy nem akarta egyik ipartestület sem megvalósítani és az elosztást úgy állapította meg, hogy 40% a főpincéré és 60% a felszolgálóé. Ha ehhez még hozzávesszük azt is, hogy sok helyen a főpincér a saját segédjét, a fizetőt is a 60%-ból fizetteti, úgy hamar megállapíthatjuk, **hogy az elosztás nem arányos és nem megfelelő és mint ilyen tovább már nem is tarthatja magát.**

Nem tudjuk megérteni, hogy milyen akadályai vannak annak, hogy a vendéglátóipar valóban átlérjen erre az elosztási rendre. Nem tudjuk megérteni, hogy miért csinál a két Ipartestület hatalmi kérdést az elosztásból, amikor egy a főpincér, mint a pincér, egyformán a munkaadó alkalmazottja és üzleti érdek, hogy az alkalmazottak a munkaadó megelégedésére vége. Ik követezőket, természetesen úgy, hogy abból az üzemből származzon hátrány. A munkálatók számtalanszor hangoztatták, hogy megelégedett munkásokkal akarnak dolgozni. Ha ez valóban így van, úgy kérdezzük, hogy azt a tuskét, amit a százalékos elosztás mai rendszerével szurtak az alkalmazottakba, miért nem akarják az alkalmazottakból kihozni?

Miért kell ezt a rendszert tovább is fenntartani, amikor megállapítható, hogy az üzemből az alkalmazottak közötti összhangra káros? Amíg az a kérdés nincs rendezve, örökösön visszafog térni és ennek nyomán a munká-

káltatók hangoztathatják ugyan, hogy megelégedett munkásokkal akarnak dolgozni, de ezt a valóságban elérni nem fogják.

Az ésszerűség tehát azt írja elő, hogy a kérdés az érdekeltek között jusson dülőre, minden hatósági beavatkozás nélkül. Ez a leglényegesebb kérdés ebben a pillanatban és ha ezt sikerül rendezni, úgy a többi kérdések már könnyen megoldhatók. Nagy kár lenne, ha a munkaadók mereven kitarának egy olyan álláspont mellett, amelynek védelmezése az egyik oldalon csak elkeseredést szül, míglen a másik oldalon nekik nem biztosít és juttat mást, mint mérgeledést és örökké haragos arcokat.

Apostoljárás.

Pár héttel a választások előtt különféle jelszavakkal agitáló, eget-földet össze ígérő, egyrészt ismert, nagyobb részt ismeretlen alakok tüntek fel a vendéglátóiparban dolgozók frontján. A különböző színű ingekbe és egyenruhákba öltözött önjelölt elnökök és önmagukat vezérré kikiáltott apostolok között olyan is akadt, aki rámás eszmiát húzott tudtalpakkal alaposan megáldott lábára és tollas kalpagot nyomott a dagadt fejére. Nagy láskával a hónuk alatt járták és járnak a szállodák, éttermek és kávéházak és nagy igyekezettel licitálnak egymásra. Természetesen minden szentnek maga felé hajlik a keze és ezt a régi igazságot ezek az új szakmamentő apostolok is tudják és igyekeznek azt a nagy buzgalmat, amit a szakmai munkásság kárára kifejtene, megfelelő helyen és módon honoráltni is.

Ezekből a mesterkedésekből tisztán és világosan kilátszik a cél. A cél az, hogy az amugy is több csoportra oszlott vendégipari munkásságot még több részre bontsák és még erőlenebbé tegyék.

A munkaadók nagy öröme újabb pincéregyletecskéik dugják ki a fejüket a földből. Megalakul a Rákóczi uti pincér-kávéházban a zsidó üzemeket egymásközt elosztók asztaltársasága. Kiszagda pincéregyletet alakít egy szenvedélyes teraszt öntöző volt kertész, jelenleg átképzett pincér. Erősen a komikumba fulladnak ezek az operett egyletecskéknél a felsorolása, nem is foglalkozom vele. De foglalkozunk kell azokkal a kérdésekkel, amit ezek a dolgok okoztak, mert közvetlen veszély fenyegeti a vendéglátóiparban dolgozók érdekeit.

A szakszervezet évtizedes tervszerű munkája a szakmában dolgozó intelligens munkások segítségével dülőre vitte a hosszú idők óta vajudó százalékrendszer. Kiharcolta a legkisebb munkabérek és a munkaidőt szabályozó törvényt. A szaktársaknak egy nagy része, akik egy lépést sem tettek, úgy fillért sem áldoztak a sorsuk jobbra fordításáért, természetesen tartották az eredményeket és úgy fogadták, mint valami égből jövő adományt.

De most jön a kérdés aktuális része. Az illetékesek, akik éberen figyelik a dolgozók közötti egyenlenséget, nyakrafőre indítanak támadásokat a kivolt eredmények ellen. A szakmai munkásság között zavart kellő, egyenlenséget okozó hivatlan prókátorok munkájának az eredménye, hogy még nincs kinevezve a munkaidőt és a munkabérek ellenőrző bizottság és még nem rendezték a fizetési szabadság kérdését.

Ezeknek az alapostoloknak csak az volt a céljuk az ígéretesekkel, hogy a dolgozók figyelmét eltereljék az igazi, a fontos, a rendkívül szükséges és sürgős dolgok felől. Ezeknek a prófétáknak munkája eredményezte azt, hogy dacára a nagy munkaerőhiánynak, ami a szakmában van, soha annyi ügynök nem garázdálkodott, mint éppen mostan. Rewier rendszert és munkakamarát ígérnek, közben akiktől az ígéretet hozzák, azok kiterjesztik a Balaton körüli üzemekben a munkaidőkeretet 16 órára. A vidéki munkabérek is alaposan meglátszik, hogy a bizottságokból kihagyták a szakszervezet embereit.

A szakszervezetben tömörült öntudatos és intelligens dolgozók éles szemmel figyelik az alapostoloknak a szakmai munkásság helyzetét megfontalan akaró szándékát és megfelelő módon fogják azt ellensúlyozni.

A 104-ik évébe lépő egyesület tervszerűen igyekszik megvalósítani programjunktak a százalékos igazságos elosztása és a zugügynöki rendszer megszüntetése. Ezért harcolunk és ezt meg is fogjuk valósítani. Gyertek és harcoljatok velünk.

Kiss Sándor.

TERÉZ FÜRDŐ

BUDAPEST, VII., HÁRSFA UCCÁ 55.
REGGEL 7-től ESTE 8-ig
BORBÉLY PEDIKÚR

Tagsági igazolvány felmutatása
mellett I. oszt. 94. II. oszt. 72
fillér lepedővel.

Országos

munkabérmegállapítás

A május hó 28-iki Budapesti Közlönyben megjelent az egész országra kiterjedő legkisebb munkabérek. A megállapítás a munkáltatóknak nagyszerűen sikerült! Annál kevésbé azonban a munkavállalóknak. Ha a megállapított béreket vizsgáljuk, úgy hamar felfedezhetjük, hogy az alkalmazottaknak a bérmegállapítás egyáltalán semmi jót sem hozott, helyzetüket jobbá nem tette és még azokat a szempontokat sem vette figyelembe, amelyek szembeszökően kívánkoztak a szükséges kivételek közé. Így az egyes kamarák területén lévő városokban — ahol a munka állandó jellegű — magasabb bérek lettek megállapítva, mint a közelfekvő fürdőkre, ahol pedig a munka csak ideiglenes jellegű. Nem vették figyelembe a bérek megállapításánál azt sem, hogy a fürdőhelyeken — balatoni — a munkaidő 12 óra, míglen a környező városokban csak tíz óra. A pincérmunkásság azt remélte, hogy ha a bérek általánosan az egész országra kiterjedően lesznek megállapítva, úgy honorálni fogják azon kívánságukat, hogy a nyári idenyüzemekben, ahol a szolgáltatás ára 50%-al magasabb mint a fővárosban, legalább 25%-al magasabb munkabéreket fogják megállapítani, mint a fővárosi bérek. Nem ez történt azonban. A vidéki és a fürdőhelyekre megállapított bérek alacsonyabbak mint a peszkörnyéki bérek és Miskolcon vagy Debrecenben a pincérek kevesebb fizetést kapnak mint Budafokon vagy Erzsébetfalván.

De ugyanúgy sérelmes a megállapítás a vezető balatoni üzemek alkalmazottaira is és különösen sérelmes a területi csoportok beosztása. Ha figyelembe vesszük, hogy a pécsi kamara területén az I. területi csoportba csak Pécs városa tartozik, míglen a II. területi csoportba tartozik Balatonboglár, Balatonföldvár, Balatonkiliti, Balatonlelle, Szárszó, Zamárdi, Fonyód, Harkány, Meesekszabolcs és Sikonda, úgy felmerül a kérdés, hogy van-e értelme egyáltalában annak, hogy a pincérek és a konyhai alkalmazottak a jövőben ezeket a fürdőket favorizálják a városi vagy fővárosi üzletek helyett és vállalják azt a kockázatot, ami esetleg egy egész esztendői munkanélküliséggel is járhat.

Ki tudna rámutatni arra, hogy Keszthelyen, Hévízen, Balatonfű-

reden, miért kell, hogy a pincér kevesebb fizetést kapjon mint az előbb felsorolt helyeken.

Van azonban a fizetésmegállapításnak még egy nagy hibája és ez az osztálybasorozásnál, illetve az alkalmazottak létszámának megállapításánál mutatkozik szembeszökően. A határozat kimondja, hogy I. oszt. üzem a 20-on felüli, a II. oszt. a 11—20-ig, a III. oszt. az 5—10-ig, a IV. oszt. a 4-ig terjedő személyzettel dolgozó üzemek. Tekintve azonban, hogy az üzemekben csak a részipar jön mindég számításba, vagyis a kávéházak, a vendéglőnek és a szállodának külön-külön kell az alkalmazottak létszámot megállapítani, így kávéházi üzem a fővárosban kívül I. osztályba sorolható egyáltalában nincsen. De ugyanez a helyzet az éttermekre és a szállodákra nézve is, eltekintve attól a kis kivételtől, ami adódik egy-egy üzletre Debrecenben, Szegeden, Pécsen, Miskolcon és esetleg Győrben.

A vidéki munkabérek megállapítása észlelteti, hogy munkáskérdésekkel foglalkozni csak azoknak szabad, akik a kérdéshez értenek is és azzal állandóan foglalkoznak. A vidéki munkabérmegállapítások azt mutatják, hogy azok, akik a béreket megállapították, egyáltalában nincsenek tisztában a vendéglátóipari helyzettel és nem mérlegelték azokat a fontos körülményeket, amelyeket pedig elsősorban kellett volna mérlegelni azoknak, akik ezekbe a bizottságokba bekerültek. A vidéki vendéglátóipari munkások máris mozgalmat indítottak a most megállapított bérek ellen és reméljük, hogy az elkövetkezendő bérmegállapítás nem fogja ennyire nélkülözni a hozzáértést mint a jelenlegi.

A ház urnője!

Panaszus levelet hozott a posta Csizfurdőről, melyben egy nőmunkás elpanaszolja nem éppen irigyléreméltó életét. Elmondja, hogy naponta mennyit kell dolgoznia és miből áll a munkája. A levélből megtudjuk, hogy a szobaasszony-nak fizetése nincs, ellenben óvadéka van, szabadnapja nincs, de még szabadideje sincs és neki kell a forrásról vizet hozni az éttermi vendégeknek, viszont a víz díját (üvegenként 20—30 fillért) a főpincér szedi be, aki ebből az összegből azért nem ad a szobaasszonynak semmit, mert miként a főur mondja: ennyit csak megtehet a vendégeknek. A ház urnője kiméri a W. C. papírt és jaj a szobaasszonynak, ha egy hónap alatt négy csomagnál többet használnak el a vendégek. Elpanaszolja a szobaasszony, hogy bár a munkája virradattól vakulásig tart, a jövedelme naponta 1.90—2.20 pengő között váltakozik és ezért az állásért ügynökidíj és utiköltség címén 51.30 pengőt fizetett.

De hogy a szobaasszonynak is legyen valamije, hát kapott a munkaadójától, a ház »urnőjétől« egy 25 pontból álló köteleességtáblázatot, melyet az alábbiakban közlünk le szószertint:

A szobalány köteleessége!

1. Minden zajra figyelni, azt nem tűrni, hogy a vendég pihenessen.
2. Állandóan itt fenn tartózkodni, hogy a vendég rendelkezésére álljon.
3. Reggel 6 órakor söpörve legyen folyosó, veranda, cipő tisztítva.
4. Ha a vendég kívánja, a vizet a kúszóbre készítse elő.
5. **A vendég ha három hétig marad, nem áhuzni az ágat, ha négy hélig, úgy kétszer.**
6. Lábuhegyen járni, azaz papucsban, az ajtót csöndesen csukni.
7. Ajlónak nyikorogni nem szabad, mindjárt be kell zsirozni.
8. **A szobalálynak sem este, sem vasárnap délután nincs kime-nője.**
9. Pletykálni egyik-másikról szigorúan tilos.
10. Reggel illedelmesen köszönni: **Kézelt esőkolom!**
11. Ha a vendég elutazik, kéznél lenni, segíteni.
12. A pohár és üveg pedáns mosása megkívánatik. (Ecettel és krumplival.)
13. Az éjjelit kiforrázní, soha alj-nak nem szabad lenni.

15. **Minden héten** tiszta törülközőt adni minden vendégnek.
16. Ha a folyosón valaki hangosan beszél, **illedelmesen** figyelmeztetni csendre.
17. Sehoval menni nem szabad, bejelentés nélkül.
18. Énni itten kell, nem lehet hazajárni.
19. Cipőt este tisztítani, nem reggel.
20. Ha a vendég négy hélig marad, két hetenként a padlót felsurolni.
21. Minden szombaton a klosettek, az előszoba és veranda felmosandó.
22. Az árusító asszonyokat nem szabad a folyosóra beengedni és a hangos beszédet megtiltani.
23. A vendég elutazásánál figyelni, nincs-e törött pohár-üveg, ennek pótlása házmesternét terheli.
24. A mosásra ügyelni tartozik, üres óráiban **javítani fehérműt, függőnyt, szőnyegeket**, szóval mindennek utánanézni.
25. A mosásnál **gondosan** számolni a fehérműt, mert a kárt köteles megtéríteni.

A fehérmű javítása, terítők, függönyök rendbetartása kötelező.

A ház urnője.

Ime így fest a ház urnője által kiadott és 25 pontba foglalt köteleességtáblázat a felszabadult Csizfurdőről. És a ház urnője ezt mind ingyen követeli meg a ház munkásától. Ugylátszik, hogy a ház urnője a felszabadulásért cserébe az alkalmazottakat kívánja rabszolgasorban tartani. Vagy talán azt hiszi, hogy a szabadság csak az ő kiváltságossága!

Ha a ház urnője ilyen munkafeltételeket szab az alkalmazottjának, úgy ezzel megdöntötte a börtönök és fegyencelepek munkarendjét, mert ilyen feltételeket a legszigorubb büntető intézetben sem szabnak a fegyenceknek, hát még nem a szabad magyar bérmunkásoknak.

Arra van esze a ház urnőjének, hogy háromhetenként huzassa át az ágat a vendégének, de arra már nincs, hogy a munkás éppen olyan és annyira ember, mint a ház urnője, akiért nekünk van szegyenkezní valónk, hogy vendéglátóipart üzhet a felszabadult Csizfurdőben a Kamilla, Vera és Pazar üzemekben.

A Te tagdíjad az a fegyver, amely az eredményeket kiharcolja!

Dreher

BAK-SÖR

a legjobb!

Az eredmények megtartása nehezebb mint a kiharcolása. Csak szervezeten lehet az eredményeket megvédelmezni. Szervezd munkástersáidat!

METEOR

kávéház

Erzsébet körút 44. sz.

KANZLER és SZÉKELY

vezetése mellett

Szaktársak kedvenc találkozóhelye

Délut n és este zene.

Ahol a munkaadó

főorvosné.

Pár esztendővel eelőtt már foglalkoztunk a Mátyás Király üdül-
vel, amely a Márkus Gyula OTI
főorvos felesége tulajdona. Most
újra kényszerültünk ezzel az üz-
lettel foglalkozni. Ebben az üdül-
lőben, ahol a napi penzió 16 pengő,
az alkalmazottak a helibérel egye-
temben sem keresnek hetenként 25
pengőt, holott állandóan zsúfolt
házzal dícselkedhetik a boldog tu-
lajdonos, sőt még a házonkívüli
vendégek is elég szép számban
adóznak. Könnyen megtudhatjuk
az okát annak, hogy a pincérek
miért nem keresnek, illetve miért
olyan kevés a százalék és a fizetés.

A százalékból a pincéreken és
a szobalányokon kívül még a dí-
rekltris és a kertész is részesedik.
A dírekltris többet kap mint a pin-
cér, viszont a kertész ugyanannyit
kap, mint a pincér. Főlöttébb ér-
dekelne bennünket azon körülmé-
ny, hogy honnan veszi magának
azt a jogot a főorvosné önagy-
sága, hogy a pincérek részére fel-
számított százalékból a kertésznek
és a dírekltrisnek is fizetést ad-
jon.

Van azonban ebben a házban
még más érdekesség is. Julius 1.
óta a személyzet részére csak 5
%-ot számítanak fel, viszont a fő-
gyasztó számlájához a napi 16
pengős penzió árán felül 10% for-
galmi adót és világitást számítanak
fel. Hát ez azután egészen furcsa
valami, hogy a napi 16 pengős
penzióárba a villany még nincs is
beleszámítva. Szeretnénk tudni,
hogy a felszámított 10%-ból mennyi
a forgalmi adó és mennyi a
villany és hogy miért kell azt így
számlázni?

De szeretnénk tudni azt is, hogy
ha az alkalmazottakat bentlakással
veszik fel ebben a híres üdül-
lőben, milyen jogcímen vannak le az al-
kalmazottak heti 10 pengős fizeté-
séből 6.10 pengőt OTI, másás és
lakás címén? Szeretnénk, ha a fő-
orvosné önagsága a kérdéseinkre
választ is adna!

Emberséges munkaidő keret.

Még élénken él az emlékezetünk-
ben az értekezlet, amely a mun-
kaidőkeret megállapítása tárgya-
ban hivatott össze a kereskedelmi
minisztériumba. Ezen az értekez-
leten sikerült a vendéglátóipari
munkások munkaidőkeretét 12
órától 14 órára felelni, termé-
zetesen az alkalmazottak érdeké-
ben.

A munkaadóknak az volt az ál-
laspontjuk, hogy ha a munkaidő
4 órával megszakítatik, úgy az al-
kalmazottaknak több ideje lesz pi-
heni, mert miként mondták,
amíg az alkalmazott az üzemből
hazamegy és visszajön, elmulik a
két óra és nem jut idő a pihenésre.
Ha azonban négy óra lesz a mun-
kamegszakítás, az már egészen más
lesz, akkor az alkalmazott már pi-
henhet is. Ehhez a magyarázathoz
helyesellek akkor az értekezleten
megjelent egyesületek megbízottai
a szakszervezet megbízottjának ki-
vételével, aki már akkor rámutat-
ott arra, hogy a 14 órás keret
ilyenformán 14 órás munkaidővé
fog átváltozni és a munkaadók
nemhogy több pihenőidőt juttat-
nak az alkalmazottaiknak, hanem
a munkakeret megszakítását nem
egy folyamatban fogják kiadni.
Akkor a munkaadók tiltakoztak az
ilyen gyanúsítás ellen.

Mi történik azonban most? A
négyórás munkamegszakítást na-
gyon sok üzenben két, sőt három
részletben adják ki az alkalmazot-
taknak és így valóban nem jut
idejük az alkalmazottaknak arra,
hogy a munkamegszakítás után
pihenjenek. Kérdezzük, hogy ez az
emberséges cselekedet színlén az
alkalmazottak érdekében történik?

A Vendéglősök Ipartestülete
szaklapja útján felhívja a tagjai fi-
gyelmét arra, hogy a szociális ren-
deleket tartsák be és a legkisebb
fizetéseket mindenkor fizessék ki,
valamint a fizetéses szabadságot
adják meg és a 14 órás keretben
napi 10 órán túl csak a rendelet-
ben megállapított módon foglal-
koztassák alkalmazottaikat. Na-
gyon helyes a felhívás, mert így
elejét lehet venni a gyakori félre-
magyarázásoknak. Azonban nem
ártna az sem, ha a Vendéglős
ipartestület arra is figyelmeztetné
a tagjait, hogy a 14 órás keretben
a munkaidőt csak egy esetben le-
hetséges négy órára megszakítani.
S. J.

A becsületes munkaidőért a szak-
szervezet harcolt, az eredmények
nem az égből hullottak. Légy az
egyesület harcosa!

Margitsziget-Pikadilly-Palatinus.

Ezek a helyekn egészen kü-
lönleges állapotok uralkodnak.
Uglátszik, hogy a kiadott törvé-
nyek és rendeletek ezekre az üze-
mekre nem érvényesek, holott a
hivatalos lapban fenti üzemek nin-
cesnek a kivételezettek közé so-
rolva.

Tudomásunk, valamint a rende-
let szerint a vendéglátóipari üze-
mekben a napi munkaidő 10 órá-
ban van megállapítva. A rendelet
kimondja, hogy ettől löbbit dol-
gozni vagy dolgoztatni nem sza-
bad. A Palatinus szálloda igazga-
tósága azonban füttyöl a törvényre
és úgy tesz, ahogy akar. Megállá-
pítottuk, hogy a Palatinusból léle-
pelt pincéreket, — akik már a napi
munkaidejüket ledolgozták — át-
dobják a Picadilly étterembe dol-
gozni. Miért? Mert ez az üzem tu-
lajdonosának így sokkal olcsóbb,
mintha kisegítőket állítana be.

Kérdezzük, hogy miért van szük-
ség törvényre és rendeletekre ak-
kor, ha egyes munkaadók nem
arra törekednek, hogy a törvény-
nek eleget tegyenek, hanem min-
den igyekezetükkel azon vannak,
hogy miképpen játszhassák ki,
vagy kerülhetik meg a törvény
előírásait.

A Palatinus-Picadilly igazgatósá-
ga ezen ténykedésével megszegi a
munkaidőrendeletet és nem tartja
be a legkisebb munkabérek rend-
kezéseit sem. Nem tudjuk elhinni,
hogy a vállalatnál nagy szerepet
játsszik azon körülmény, hogy a
saját munkásait, — akik már a
napi munkapenzumot ugysis ledol-
gozták — keltőpengő kisegítődíj-
ért átviszik egy másik üzembe dol-
gozni, azért hogy így egy pengőt
megtakaríthassanak. Reméljük,
hogy ugy az üzem vezetősége,
mint a közmunkák tanácsának
megbízottja ügyelni fog arra, hogy
a jövőben a Margitszigeten is be-
tartsák azokat a rendelkezéseket,
amelyek az egész ország területére
egyformán érvényvel bírnak.

What would you like?

Angol-Magyar Vendégipari szakkönyv.
Vendégipari munkások számára nélkül-
özhetetlen. Kiszolgálhatja az angol
vendéget akkor is, ha egy szót sem
tud angolul, mert ebben a 100 oldalas
könyvben mindent megtalál. Több mint
300 angol szó. A kijetés helyes
megjelölésével.

Okvetlenül vegye meg minden
pincérmunkás.

Kapható az Egyesületben.

Ára P 1.20

A legkisebb munkabérek az ország területén.

1. A pécsi kereskedelmi és iparkamara területén.

A pécsi kereskedelmi és iparkamara területén fekvő városok és községek a fizetendő legkisebb munkabérek szempontjából három területi csoportba soroztattak és pedig:

I. területi csoport: Pécs thj. szab. kir. város.
II. területi csoport: Kaposvár, Mólhás, Szekszárd megyei városok, Balatonboglár, Balatonföldvár, Balatonkiliti, Balatonlelle, Balatonszársó, Balatonszemes, Balatonzámárdi, Fonyód, Harkány, Mecsekszabolcs és Sikonda.

III. területi csoport: A kamara területén fekvő összes többi község.

A megállapított összes legkisebb munkabérek, mint heti-bérek állá utattak meg. Havifizetés esetén a megállapított heti-bérek alapján kell a megfelelő havibért kiszámítani.

A legkisebb munkabéreknek kiegészítő részét képezik az alkalmazottak bizonyos részénél a kiszolgálási díjból való részesedés, másrészt a természetbeni ételmezés és lakás.

I. Szállodai alkalmazottak.

A szállodai üzemeket mindhárom területi csoportban a szobák száma szerint a bizottság két osztályba sorozta, és pedig:

- A) oszt. az 50 szobán felüli szállodák,
B) oszt. az 50 szobát meg nem haladó szállodák.

Fizetendő legkisebb munkabérek.

	I.		II.		III.	
	területi csoport		területi csoport		területi csoport	
	osztályú üzemekben, pengő					
Portás	—	8.—	—	6.—	—	4.—
Bérszolgá	5.40	5.40	4.50	4.50	3.50	3.50
Szobaasszony	5.40	5.40	4.50	4.50	3.50	3.50
Szobalány	4.50	4.50	3.50	3.50	3.—	3.—
Felvonókezelő	4.—	4.—	3.—	3.—	2.—	2.—
Takarítónő (kiszolgálási díj-részesedés nélkül)	9.—	9.—	8.—	8.—	7.—	7.—

II. Vendéglői alkalmazottak.

A vendéglői üzemek az alkalmazottak számáraoh képest mind a három területi csoportban négy-négy osztályba soroztattak.

A személyzet létszámának meghatározásánál nem vehetők figyelembe a tanoncok, mosodai személyzet, fűtők, zenészek és a vendéglői szakmához nem tartozó szakmunkások (mesteremberek).

1. oszt. üzemek 20-on felüli személyzettel,
2. oszt. üzemek 11—20-ig terjedő személyzettel,
3. oszt. üzemek 5—10-ig terjedő személyzettel,
4. oszt. üzemek 4-ig terjedő személyzettel.

Konyhaasszonyok.

I. területi csoportban.

	1.	2.	3.	4.
	osztályú üzemekben, pengő			
Férfi alkalmazottak:				
Önálló szakács	57.60	40.50	32.—	—
II. szakács	—	45.—	36.—	—
III. szakács	35.—	25.—	—	—
Felszabadult szakács 2 évi gyakorlatig	23.40	19.80	—	—
Női alkalmazottak:				
Gazdaasszony, raktárosnő	15.—	12.—	—	—
Konyhai és söntési felirónő	15.—	12.—	10.—	—
Önálló szakácsnő	32.40	25.20	17.60	—
Mindenes szakácsnő	—	12.80	12.80	12.80
Tészta szakácsnő	15.—	12.80	—	—

II. területi csoportban:

	1.	2.	3.	4.
	osztályú üzemekben, pengő			
Férfi alkalmazottak:				
Önálló szakács	52.—	36.50	29.—	—
II. szakács	—	46.50	32.—	—
III. szakács	30.—	25.—	—	—
Felszabadult szakács 2 évi gyakorlatig	21.—	18.—	—	—
Női alkalmazottak:				
Gazdaasszony, raktárosnő	13.50	—	—	—
Konyhai és söntési felirónő	13.50	10.80	9.—	—
Önálló szakácsnő	29.20	22.70	16.—	—
Mindenes szakácsnő	—	11.50	11.50	11.40
Tészta szakácsnő	15.—	12.80	—	—

III. területi csoportban.

	1.	2.	3.	4.
	osztályú üzemekben, pengő			
Férfi alkalmazottak:				
Önálló szakács	49.—	34.50	27.20	—
II. szakács	38.30	30.60	—	—
Felszabadult szakács 2 évi gyakorlatig	20.—	17.—	—	—
Női alkalmazottak:				
Gazdaasszony, raktárosnő	12.80	—	—	—
Konyhai és söntési felirónő	12.80	10.20	8.50	—
Önálló szakácsnő	27.60	22.20	15.—	—
Mindenes szakácsnő	—	10.90	10.90	10.80
Tészta szakácsnő	12.80	10.90	—	—

III. Szállodai és vendéglői felszolgáló személyzet.

I. területi csoportban.

Főpincér, aki a kiszolgálási díjból való részesedésen és a borralvalón kívül más üzleti keresettel (a bruttó bevételből %os jutalék, sütemény stb.) nem rendelkezik	10.—	8.—	7.—	—
Éttermi segéd, pincér	10.—	8.—	7.—	6.—
Szobapincér szállodákban	10.—	10.—	10.—	10.—
Felszabadult borász vagy borászlánya a felszabadulástól számított 2 évig	6.—	5.40	4.—	—

II. területi csoportban:

Főpincér, aki a kiszolgálási díjból való részesedésen és a borralvalón kívül más üzleti keresettel (a bruttó bevételből %os jutalék, sütemény stb.) nem rendelkezik	9.—	7.20	6.30	—
Éttermi segéd, pincér	9.—	7.20	6.30	5.40
Szobapincér szállodákban	9.—	9.—	9.—	9.—
Felszabadult borász vagy borászlánya a felszabadulástól számított 2 évig	5.40	4.90	3.60	—

III. területi csoportban:

Főpincér, aki a kiszolgálási díjból való részesedésen és a borralvalón kívül más üzleti keresettel (a bruttó bevételből %os jutalék, sütemény stb.) nem rendelkezik	8.50	6.80	6.—	—
Éttermi segéd, pincér	8.50	6.80	6.—	5.10
Szobapincér szállodákban	8.50	8.50	8.50	8.50
Felszabadult borász vagy borászlánya a felszabadulástól számított 2 évig	5.—	4.60	3.40	—

Megjegyzés: A pincérnőnek mindhárom területi csoportban a férfi pincérral azonos összegű legkisebb munkabért kell fizetni.

IV. Kávéházi alkalmazottak.

A kávéházi üzemek két osztályba soroztattak, aszerint, hogy személyzetük létszáma a tizet meghaladja-e vagy sem.

	I.		II.		III.	
	területi csoport					
	osztályú üzemekben, pengő					
Főpincér, akinek a kiszolgálási díj részesedésen és a borralvalón kívül más üzleti keresettel (a bruttó bevételből %os jutalék, sütemény stb.) nincsen						
Kávéházi segéd, pincér	10.—	8.—	9.—	7.20	8.50	6.80
Önálló szakács	38.—	32.—	34.20	28.80	32.30	27.20
Önálló szakácsnő	22.—	16.—	19.80	14.40	18.70	13.80
Felirónő (nappal, éjjeli)	20.—	18.—	18.—	16.20	17.—	15.30
Kávéfőző és kávéfőzőnő	20.—	18.—	18.—	16.20	17.—	15.30
Segéd személyzet, férfi	15.—	15.—	13.50	15.50	12.80	12.80
Segéd személyzet, nő, takarítónő	12.—	12.—	10.80	10.80	10.20	10.20
Illemblygondozó	7.—	7.—	6.30	6.30	6.—	6.—
Futólány, mosogató	6.—	6.—	5.40	5.40	5.10	5.10
Gazdaasszony, raktárosnő	15.—	15.—	12.—	12.—	—	—
Takarítónő (kiszolgálási díj-részesedés nélkül)	8.—	7.—	7.—	6.—	7.—	6.—

Megjegyzés: 1. Egyesített üzemekben, vagyis, ha szálloda, étterem, vagy kávéházi üzemek közül kettő, vagy mind a három egy kézben van, az egyes üzemeknek a létszám szerint való osztályozásának üzemenként külön-külön kell történnie. 2. Amely üzemben a főpincér a maga teendőinek részben való ellátására a főpincérről vesz igénybe, a főpincérről a főpincér saját keresetéből tartozik díjazni.

2. A miskolci kereskedelmi és iparkamara területén.

A miskolci kereskedelmi és iparkamara területén fekvő városok és községek a fizetendő legkisebb munkabérek szempontjából két területi csoportba soroztattak, és pedig:

I. területi csoport: a kamarai területen levő thj. város Eger és Gyöngyös megyei városok, az utóbbihoz érve Kékestető, Mátraháza és Mátrafüred területét is, továbbá Lillafüred, Görönböly-Tapolca, Galyatető és Paradfürdő.

II. területi csoport: a kamara területén levő egyéb, az I. területi csoportban fel nem sorolt községek.

A határozat hatálya a visszacsatolt felvidéki területekre nem terjed ki.

A megállapított összes legkisebb munkabéreket, mint heti-béreket állapította meg a bizottság. Havi fizetés esetén a megállapított heti-bérek alapján kell a megfelelő havi-béret kiszámítani.

A legkisebb munkabéreknek a egészítő részét képezik az alkalmazottak bizonyos részénél a kiszolgálási díjból való részesedés és a természetbeni ételmezés és lakás.

I. Szállodai alkalmazottak.

A szállodai üzemek mindkét területi csoportban egy osztályba tartoznak.

Fizetendő legkisebb munkabérek.

	I.	II.
	területi csoportban, pengő	
Bérszolgálat	4.50	3.50
Szobaasszony	4.50	3.50
Szobabány	3.50	3.—
Felvonókezelő	3.50	2.—
Takarítónő (kiszolgálási díjrészesedés nélkül)	8.—	7.—

A portások részére a bizottság a legkisebb munkabéreket nem tartotta szükségesnek megállapítani.

II. Vendéglői alkalmazottak.

A vendéglői üzemek az alkalmazottak számához képest mind a két területi csoportra nézve négy-négy osztályba soroztattak.

A személyzet létszámának meghatározásánál nem vehetők figyelembe a tanoncok, mosodai személyzet, fűtők, zenészek és a vendéglői szakmához nem tartozó szakmunkások, (mesteremberek).

1. oszt. üzemek 20-on felüli személyzettel,
2. oszt. üzemek 11-20-ig terjedő személyzettel,
3. oszt. üzemek 5-10-ig terjedő személyzettel,
4. oszt. üzemek 4-ig terjedő személyzettel.

Vendéglői konyhaszemélyzet.

területi csoportban.

	1.	2.	3.	4.
	osztályú üzemekben, pengő			
Férfi alkalmazottak:				
Ónálló szakács	52.—	36.50	29.—	—
II. szakács	40.50	32.50	—	—
III. szakács	30.—	25.—	—	—
Felszabadított szakács 2 évi gyakorlatig	21.—	18.—	—	—
Cukrász	24.50	18.—	—	—
Női alkalmazottak:				
Gazdaasszony, raktárosnő	13.50	—	—	—
Konyhai és söntési felirónő	15.50	10.80	9.—	—
Ónálló szakácsnő	29.20	22.70	16.—	—
Mindenes szakácsnő	—	11.50	11.50	11.40
Tésztaszakácsnő	13.50	11.50	—	—

II. területi csoportban:

Férfi alkalmazottak:				
	1.	2.	3.	4.
Ónálló szakács	49.—	34.50	27.20	—
II. szakács	38.30	30.60	—	—
Felszabadult szakács 2 évi gyakorlatig	20.—	17.—	—	—
Női alkalmazottak:				
Gazdaasszony, raktárosnő	12.80	—	—	—
Konyhai és söntési felirónő	12.80	10.20	8.50	—
Ónálló szakácsnő	27.60	22.20	15.—	—
Mindenes szakácsnő	—	10.90	10.90	10.80
Tésztaszakácsnő	12.80	10.90	—	—

III. Szállodai és vendéglői felszolgáló személyzet.

I. területi csoportban:

	1.	2.	3.	4.
	osztályú üzemekben, pengő			
Főpincér, aki a kiszolgálási díjból való részesedésen és a borraivalon kívül más üzleti keresettel (a bruttó bevételből %/o-os jutalék, sütemény stb.) nem rendelkezik	9.—	7.20	6.30	—
Éttermi segéd, pincér	9.—	7.20	6.30	5.40
Szobapincér szállodákban	9.—	9.—	9.—	9.—
Felszabadult borász vagy borászlanó a felszabadulástól számított 2 évig	5.40	4.90	3.60	—

II. területi csoportban:

Főpincér, aki a kiszolgálási díjból való részesedésen és a borraivalon kívül más üzleti keresettel (a bruttó bevételből %/o-os jutalék, sütemény stb.) nem rendelkezik	8.50	6.80	6.—	—
Éttermi segéd, pincér	8.50	6.80	6.—	5.10
Szobapincér szállodákban	8.50	8.50	8.50	8.50
Felszabadult borász vagy borászlanó a felszabadulástól számított 2 évig	5.10	4.60	3.40	—

Megjegyzés: A pincérnőnek mindkét területi csoportban a férfitpincérral azonos összegű legkisebb munkabéret kell fizetni.

IV. Kávéházi alkalmazottak.

A kávéházi üzemeket két osztályba sorozza, aszerint, hogy személyzetük létszáma a tízet meghaladja vagy sem.

A személyzet létszámának meghatározásánál nem vehetők figyelembe a tanoncok, mosodai személyzet, fűtők, zenészek és kávéházi szakmához nem tartozó szakmunkások (mesteremberek).

	I.	II.
	területi csoportba tartozó	
	1.	2.
	osztályú üzemekben, pengő	

Főpincér, akinek a kiszolgálási díjrészesedésen és a borraivalon kívül más üzleti keresete (bruttó bevételből %/o-os jutalék, sütemény, stb.) nincsen	9.—	7.20	8.50	6.80
Kávéházi segéd, pincér	9.—	7.20	8.50	6.50
Ónálló szakács	34.20	28.80	32.30	27.20
Ónálló szakácsnő	19.80	14.40	18.70	13.80
Felirónő (mappali, éjjeli)	18.—	16.20	17.—	15.30
Kávétöző és kávétözőnő	18.—	16.20	17.—	15.30
Konyahelyettes (a szabadnapos kávékonyhaszemélyzet állandó helyettesítője, fregoli)	16.20	14.40	15.30	13.80
Segédszemélyzet, férfi	13.50	13.50	12.80	12.80
Segédszemélyzet, nő, takarítónő	10.80	10.80	10.20	10.20
Illemhelygondozó (mellékeresettel)	6.30	6.30	6.—	6.—

Megjegyzés: 1. Az egyesített üzemekben, azaz, ha egy-egyben van a szálloda, étterem és kávéház, a létszám szerinti osztály megállapítása üzemenként elkülönítve történik. 2. Amely üzemből a főpincér a maga teendőinek részben való ellátására fizetőpincér közreműködését veszi igénybe, a fizetőpincért a főpincér saját keresetéből tartozik díjazni.

A munkásszolidaritás

egyetlen alkalmas kifejezője a tömegelőnek, ezért

a pincérmunkásoknak is

értékesíteniük kell ezt az erőt, mert enélkül nem állhatnak meg Erejüket a

legszentebb kötelességük

szervezkedés útján a maguk javára hasznosítani.

Szerencsés emberek

lettek a nemzetközi háló és étkező-kocsifársaság magyar vonalain alkalmazott pincérek. Kórszakalkotó ujtással leptek meg a vállalat az alkalmazottait, ezért a fizetésekkel olyannyira, hogy arról fognak a szerencsétlenek koldulni.

Semmi mást nem tett az étkező-kocsi vállalat, mint június 1-ével megszüntette a pincérek százalékos részesedését, elvette a heti 12 pengős fizetéseket és helyette ad havonta 120 pengő fizetést a pincéreknek. Azonban, hogy senki se mondhasa, hogy a vállalat nem alyailag gondoskodik az alkalmazottairól, ezért a fizetések 5 évenként 20 pengővel fognak emelkedni és huszévi szolgálat után a pincér már 200 pengő jövedelmet fog élvezni havonta.

Igaz, hogy a 20 éves alkalmazottak már most is 200 pengő fizetést kapnak, de felmerül a kérdés, hogy miért nem a saját pénztárából fizeli ezt a vállalat és miért a pincérektől elvont százalékából. Hogy a kérdés tisztán álljon mindenki előtt egy kis számadást vetünk a következőkben:

a pincérek eddig a fizetéssel együtt kerestek havonta kb. 200 pengőt. A fizetés tehát kitelt 54 pengőt, a százalék kitelt 146 pengőt. A jelenben a pincérek az ed-

dig kapott 54 pengő fizetéshez kapnak havi 66 pengő százalékmegváltást, összesen tehát 120 pengőt. Ebből a levonásokat leszámítva kézhez kap a pincér havonta kb. 102—104 pengőt.

Ha mindehhez hozzávesszük azt is, hogy mióta a vállalat ezt a kórszakalkotó ujtást bevezette, a százalék felszámítását is felemelte 10%-ról 15%-ra, úgy könnyű kiszámítani, hogy nem csinált rossz üzletet a társaság. Ha ehhez még hozzávesszük azt is, hogy a hálókocsi kalauzok fizetése hasonlóképpen lett »rendezve«, úgy megállapíthatjuk, hogy szép pár száz-ezer pengővel fog emelkedni a vállalat tiszta haszna a legközelebbi mérlegben.

Most csak azt szeretnénk tudni, hogy az idegen vállalatnak volt-e, vagy van-e joga ahhoz, hogy a fennálló és törvényerővel bíró rendelkezelt önbatalmulag megváltoztassa. Megengedhető-e, hogy egy idegen érdekesség súlyos terheket hárítson át a fogasztókra, — 33% kiszolgálási díjemelést — és ugyanakkor az alkalmazottainak az életszínvonalát legkevesebb 40%-al csökkentse.

Felolós szerkesztő és kiadótulajdonos:
Kiss Sándor.

Neuwald 1. Ut-könyvnyomda, Bpest, 0116i-ut

Szerkesztői üzenetek.

Erdőbénye. A kért dolgokat elküldjük, levél és szaklap megy. Ha lehetséges lesz, egy a napokban meglátogatjuk. Üdvözet.

Angolpark-Alpesifalu. Levélét megkaptuk, azonban ilyen ügyet névtelenül nem lehet elintézni. Jöjjön be és mondja el panaszát, mert csak a dolog ismeretében tudunk eljárni.

Csizfördő. A szaklapban foglalkozunk az esettel, sőt tovább is visszük. Üdvözet.

M. E. Érsekujvár. Kérjük az igazgatóság címé, mert addig nem tudunk eljárni.

Kiss Lajos. Leközlöttük úgy ahogy volt. Jöjjön be.

Andor Legkesőbb pénteken megbizottunk ott lesz, addig kérünk mindent előkészíteni.

Rovatvezető: Kiss Lajos.
IX., Gyáli-ut 1. Elelmzés.

3. számú feladvány.

Fleck Ferenc Budafok
„Brit Sakkf. Szövetség“ vers. 1937.
I. díj.

Világos: K6f, Vb6, Be8—h5, Fe6—g5, He3—f2,
gyalog: c3, f7, g4, h4.
Sötét: Ke5, Ve7, Bd1, Fe8,
gyalog: a3, d5, d7.
Matt: 2 lépésben.

4. számú feladvány.

Feldmann Tibor Budapest
„Westische Nachrichten“ 1937.
Csillag témaverseny I. díj.

Világos: Kb3, Vh2, Bc4, Fa1,—h1, Hd6,
gyalog: b4, b6, f5, f6, g4, h3.
Sötét: Ke5, Bg3, Fh4,
gyalog: c3, g5.
Matt: 2. lépésben.

5. számú feladvány.

I. H. Fiwlinson
„Prágai Sakk-Kongresszus“ 18 8—79.
5. dícséret.
Világos: Ke6, Vcl1, Bb5—f5, Fc2, He3—h5,
gyalog: a4, c3.
Sötét: Ke4, Fc3, He8—g4,
gyalog: a5, e5, e6, h4.
Matt: 2. lépésben.

6. számú feladvány.

A. Ellermann.
„Chwila“ 1932. I. díj.
Világos: Ke1, Vh8, Bd2—e4, Fa2—b8, Hc4—g7,
gyalog: b5, c5, f4, g2.
Sötét: Kd5, Be1, Fa5, Hd8—g6, gyalog: d4.
Matt: 2. lépésben.

Feladványhírek

Magyarország 1939. évi feladványmegfejtő bajnokságát a „Magyar Feladvány Társaság“ megbízásából dr. Páros György rendezte.

Sakküzenetek

S. B. Budapest, B. D. Pestszentlőrinc, H. Z. és G. J. Budapest. Üdvözlő sorokat hasonló jókívánásokkal köszönnöm.

Bessenyei. Levelezőlap érkezett. Köszönnöm a feladványt, levélben válaszolok.

F. I. Debrecen. A. E. Érsekujvár A. L. Köszönet érkezett.

B. B. Mindenesre azon leszek.
A „Vendégipari Munkás“ hivatalos közlöny kiírja első információs versenyt negyedévenként. A legjobb feladványért 5 pengő, II. díj a „Munkás Sakk“ I. évi előfizetés a jutalom.

A Szállodai Éttermi és Kávéházi Alkalmazottak Nemzetközi Uniója

Központ: STOCKHOLM, Barnhusgatan, 20. IV.

Leccatlakozott Országos Központok:

ORSZÁGOK:

Amerikai Egyesült Államok: American Federation A. F. of L. Building Washington D. C.
London, Smith Square (South Block) S, W. 1.
Buenos-Aires, Cale Independencia 2860-80.
Brüsszel, Maison du Peuple.
Kopenhága, Vendersgade 24.
Helsinki, Sirkuskatu 5.
Páris, (Xe.) Rue La Fayette 211
Amsterdam, (Z.) Stadhouderskade 125.
Bombay, Standhurst Rd. Girgoan.
Zágráb, Ilica 55/1.
Ottava, McLaren Street 172.
Luxenburg, Boulevard de la Pétrusse 134.
Warsó, Ulica Cerwenego Krzyza 20.
BUDAPEST, VII., ERZSÉBETI-KÖRUT 9-11.
Mexikó, Av. Fco. I. M. dero 74.
Oslo, Storgaten 1. oa—VI.
Tel-Aviv, P.-O.-B. 777.
Kolozsvár, Strada Juliu Mania 22.
Bukarest, Strada Izvor 37.
Zürich, 4. Körnerstr. 21.
Madrid, Piamonte 2.
Stockholm, Barnhusgatan 20.

Anglia:
Argentína:
Belgium:
Dánia:
Finnország:
Franciaország:
Hollandia:
India:
Jugoszlávia:
Kanada:
Luxenburg:
Lengyelország:
MÁGYARORSZÁG:
Mexikó:
Norvégia:
Palesztina:
Románia:
Schweiz:
Spanyolország:
Svédország: